

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Bonae, Eminentissimi S. R. E. Titulo S. Bernardi
Ad Thermas Cardinalis Presbyteri Opera Quotquot
hactenùs separatim edita fuerê Omnia**

Bona, Giovanni

Antverpiae, 1677

§. 21. Gaudendum in tribulationibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10805

leranter ferendi propter Deum quæcumque ad-
versa singulis diebus contingat, exemplum
præbent milites, quorum tolerantia incredi-
bilis est. Nam quæ itinera, quæ frigora, quos
soles, quantas necessitates, quæ vulnera, quæ
pericula patiuntur, & hæc omnia hilari ani-
mo, ut paucos dies senectutis quietos ha-
beant, ad quos nesciunt utrum pervenient?
Nos verò pro æterna requie brevissimi tem-
poris laborem non sustinebimus? Tolerabi-
lia, & levissima sicut quæcumque patimur,
si præmium consideremus, quod Deus pro-
miserit.

§. XXI.

Gaudendum in tribulationibus.

Sicut in ædificio plus operis, & sectionis uni-
flaxo, quam alteri adhibetur, jubente &
disponente architecto, qui unum præ altero no-
biliori loco destinavit: sic à Dei arbitrio peten-
da est ratio, cur unus graviora, alter minora pa-
tiatur adversa: unicuique enim propriam cru-
cem tribuit Deus singulorum viribus æquam, &
parem gloriæ ac coronæ, quam singulis præ-
paravit. Sicut igitur marmor, si compos ra-
tionis foret, sculptoris ictus patienter ferret, &
gratias ageret: ita nos gaudere oportet, quod
variis tribulationibus quasi quodam scalpello nos
Deus expolire dignetur, ut sublimiori loco in
domo ejus colloquemur. Castigat ille quos amat,
ne mundi prosperitate corrupti, à via salutis
aberrant. Ideò mali homines bonis sunt neces-
sarii, ut per illos tanquam Dei ministros exer-
ceantur, & ad virtutem assiduis afflictionibus
obdurentur. Quod cum verissimum sit, ille
affectus erga adversarios induendus est, quem
erga Semei sibi maledicentem Sanctus rex David
ostendit dicens, *Dominus præcepit ei, ut male-
diceret David, & quis est qui audeat dicere, quare
sic fecerit?* (2 Reg. 16: 10.) Nemo enim
malum inferret, nisi Deo volente, & permit-
tente: nec ille vellet, aut permetteret, nisi ad
majorem sui gloriam & salutem nostram.
Porro in malis, quibus vexamur, non à crea-
turis solatium petendum est, sed à solo Deo,
qui prima causa omnium poenarum est. Nam
vera consolatio non nisi in veritate reperitur,
quæ Deus est. Hæc docet nos tribulationem
necessariam esse, & cum gaudio suscipiendam
veluti arrham, & pignus Divinæ erga nos di-

lectionis. *Omne gaudium, ait Jacobus Aposto-
lus, existimate fratres mei, cum in tentationes
varias incideritis, scientes quod probatio fidei
vestræ patientiam operatur, patientia autem opus
perfectum habeat* (Jac. 1: 2.) Insidiæ, calum-
niæ, persecutiones, & alia mala hujus vitæ,
maximum bonum sunt, & maxime diligen-
dum, quia in illis nihil est boni, nihil amabile
præter Divinum beneplacitum, ad quod tan-
quam ad primum principium cuncta revocari
debent, quæ carni & sanguini molesta sunt.
In quo judici Pilato dixit Christus, *Non haberes
potestatem adversum me ullam, nisi tibi datum esset
desuper* (Joan. 19: 11.) Hæc agnitâ in omni
eventu potestate, absque ulla difficultate mentis
tranquillitas conservatur. Quæcumque nos an-
gunt, si extra Deum considerentur, mille phan-
tasmata, & distractiones pariunt. Cum enim
extra centrum suum trahuntur, incipiunt gra-
via esse, multaque suggerunt phantasie præter-
rita, præsentia, & futura, quæ nunquam fue-
runt, nec sunt, nec erunt: atque hinc oriun-
tur angustia cordis, noctes insomnes, & curæ
insanabiles. Quod si quis assuescat omnia in
Deo conspiceret, & ad ipsum referre, semper
hilaris, & immotus dicit in omni eventu cum
S. Job, *Sicut Domino placuit ira factum est, sit
nomen Domini benedictum* (Job 1: 21.) Deus
qui me affligi permittit, mei curam gerit infinitâ
charitate. Ipse me cruci affixit, in qua constan-
ter permanebo donec ipse me deponat.

§. XXII.

Toleranda detractiones.

SI magis angimur propter ea, quæ de nobis
perperam loquuntur homines, quam propter
peccata, quæ sola nos cruciari debent, mani-
festè convincimur, quod nos ipsos magis ama-
mus, quam Deum. Infinitæ & horribiles sunt
blasphemie à perditis mortalibus contra Deum
prolatæ, & ille hos tolerat, suorumque dono-
rum participes facit: nos autem repleti vitiiis, &
sceleribus, si quis nobis mala, quæ fecimus,
exprobraverit, excandescimus, & à nemine con-
temni volumus. Illud potius metuendum, ne im-
meritis laudibus extollamur, ne nimia nos felici-
tas à crucis Christi consortio, & ab ejus gloria
excludat. Si appenderentur veluti in statera quid-
quid mereamur pro peccatis nostris, quidquid
Christus pro nobis pertulit; in altera verò
lance